

EUROOPAN KESKUSPANKKI

PANKKIVALVONTA

Lisäosa Euroopan keskuspankin ohjeisiin unionin oikeuden sallimista vaihtoehtoista ja harkintavallasta

BANKENTOEZICHT

Elokuu 2016

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

BANKENAUF SICHT

SUPERVISÃO BANCÁRIA

Johdanto

- (1) Tässä ohjeiden lisäosassa esitetään EKP:n näkemys siitä, miten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi käyttää niille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 575/2013¹ (vakavaraisuusasetus) and Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/36/EU² (vakavaraisuusdirektiivi) annettuja vaihtoehtoja ja harkintavaltaa. Ohjeiden tarkoituksena on yhtenäistää, tehostaa ja selkeyttää valvontaperiaatteita, joita yhteisen valvontamekanismin piirissä merkittävien valvottavien yhteisöjen tekemien hakemusten arviointiin. Arvioinnissa noudatetaan vakavaraisuusasetukseen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta 10.10.2014 annettuun komission delegoituun asetukseen (EU) 2015/61 sisältyviä asiaankuuluvia säännöksiä sekä asiaankuuluvien vakavaraisuusdirektiivin säännösten kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013 oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksesta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta.

Osa II

Vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet ja kriteerit

Luku 1

Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset

3. PÄÄOMAA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 7 artikla)

Kohdassa "Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohta: tytäryrityksinä toimivien laitosten vapauttaminen vaatimuksista" lisätään seuraava uusi virke 4 kohdan i alakohdan jälkeen: "Arvioidessaan pääomaa koskevaa vapautushakemusta EKP aikoo myös ottaa huomioon vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvät näkökohdat, sillä kyseisen vapautuksen myöntäminen merkitsee vakavaraisuusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan perusteella vapautuksen myöntämistä samalle konsernirakenteen tasolle. EKP aikoo ottaa nämä näkökohdat huomioon vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukaista vapautusta koskevia hakemuksia arvioidessaan sen jälkeen, kun pilarin 1 mukainen vähimmäisomavaraisuusaste on kirjattu unionin lainsäädäntöön. Jo sitä ennen EKP aikoo ottaa arvioinnissaan huomioon omavaraisuustietojen raportointiin ja ilmoittamiseen liittyvät, voimassaolevaan lainsäädäntöön perustuvat näkökohdat."³

Kohdassa "Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohta: emoyrityksinä toimivien laitosten vapauttaminen vaatimuksista", lisätään sivulle 8 seuraava uusi virke (iii) kohdan jälkeen: "Arvioidessaan pääomaa koskevaa vapautushakemusta EKP aikoo myös ottaa huomioon vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvät näkökohdat, sillä kyseisen vapautuksen myöntäminen merkitsee vakavaraisuusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan perusteella vapautuksen myöntämistä samalle konsernirakenteen tasolle. EKP aikoo ottaa nämä näkökohdat huomioon vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukaista vapautusta koskevia hakemuksia arvioidessaan sen jälkeen, kun pilarin 1 mukainen vähimmäisomavaraisuusaste on kirjattu unionin lainsäädäntöön. Jo sitä ennen EKP aikoo ottaa arvioinnissaan

³ On syytä huomata, että silloinkin kun luottolaitokselle on myönnetty vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukainen myös omavaraisuusvaatimukset kattava vapautus, sillä on silti oltava käytössä toimivaltaisen viranomaisen vakavaraisuusdirektiivin 87 artiklan ja kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla vahvistaman kehysten mukaiset toimintatavat ja menettelyt, joihin liittyy eläkkeiden tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja alvomiseksi.

huomioon omavaraisuustietojen raportointiin ja ilmoittamiseen liittyvät, voimassa olevaan lainsäädäntöön perustuvat näkökohdat.⁴

4. RYHMÄN SISÄISTEN VASTUIDEN HUOMIOTTA JÄTTÄMINEN VÄHIMMÄISOMAVARAISUUSASTEEN LASKENNASSA (vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan 7 kohta sellaisena kuin sitä on muutettu komission delegoidulla asetuksella (EU) 2015/62)

Arvioidessaan valvottavien yhteisöjen hakemuksia vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan 7 kohdassa sallitun harkintavaltansa nojalla EKP aikoo ottaa huomioon jäljempänä esitetyt seikat sen varmistamiseksi, että sääntelykehysten täytäntöönpanossa noudatetaan varovaisuusperiaatetta.

Arvioinnin tarkoituksena on varmistaa, että vähimmäisomavaraisuusaste antaa tarkan kuvan velkaantuneisuudesta, auttaa hallitsemaan ylivelkaantumisriskiä ja muodostaa asianmukaisen varautumisjärjestelyn riskiperusteisten omien varojen vaatimusten tueksi (ks. vakavaraisuusasetuksen johdanto-osan 91 ja 92 kappale sekä 4 artiklan 1 kohdan 93 ja 94 alakohta, erityisesti ”ylivelkaantumisriskin” määritelmä), ja samalla ottaa asianmukaisesti huomioon pääoman ja likviditeetin sujuva virtaus ryhmän sisällä kotimaassa. Jos vapautus myönnetään, on olennaista, että ”ylivelkaantumisriski” lainsäädännön tarkoittamassa merkityksessä ei keskity yhdelle arvioitavan ryhmän tytäryhtiölle.

Tätä arvioidessaan EKP aikoo ottaa huomioon ainakin seuraavat seikat.

(1) Talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteiden muutoksen mahdollinen vaikutus luottolaitokseen ja erityisesti sen rahoitustilanteeseen.

Arvioinnilla pyritään varmistamaan siitä, että luottolaitokselle ei aiheudu välitöntä riskiä mahdollisesta epäsuotuisasta markkinakehityksestä, esimerkiksi rahoitustilanteen epäsuotuisasta muutoksesta. Epäsuotuisalla markkinakehityksellä tarkoitetaan tässä häiriöitä, joiden merkittävyden vuoksi luottolaitos joutuisi realisoimaan muita vastaavaa-puolen tase-eriä, koska käytettävissä olevilla rahoitusvaroilla joudutaan rahoittamaan ryhmän sisäisiä vastuita. Vapautusta ei myönnetä, jos arvioinnin pohjalta on riittävät perusteet olettaa, että ryhmän sisäisistä vastuista saattaisi tällaisessa tilanteessa aiheutua vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 94 alakohdassa tarkoitettu ylivelkaantumisriski, joka voi edellyttää ”ennakoimattomien oikaisu-toimenpiteiden sisällyttämistä laitoksen liiketoimintasuunnitelmaan, mukaan luettuina omaisuuden kiireellinen myynti”. Tällaisessa tilanteessa ryhmän sisäisten vastuiden huomiotta jättäminen vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa merkitsisi, että

⁴ On syytä huomata, että silloinkin kun luottolaitokselle on myönnetty vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukainen myös omavaraisuusvaatimukset kattava vapautus, sillä on silti oltava käytössä toimivaltaisen viranomaisen vakavaraisuusdirektiivin 87 artiklan ja kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla vahvistaman kehysten mukaiset toimintatavat ja menettelytyylivelkaantumisriskin tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja välttämiseksi.

vähimmäisomavaraisuusaste ei enää kuvasta velkaantumisriskiä kokonaisuudessaan, mikä vaikeuttaisi kyseisen riskin havaitsemista vakavaraisuusdirektiivin 87 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen vaatimalla tavalla sekä 98 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua viranomaisarviointia.

Arvioinnin tulisi perustua yhteisen valvontaryhmän valvojan arviointiprosessin (SREP) yhteydessä tekemiin havaintoihin luottolaitoksen maksuvalmiuteen ja rahoitukseen liittyvistä riskeistä.

Niitä ei katsota yksittäistapauksissa merkittäviksi, jos arvioinnissa todetaan luottolaitoksen maksuvalmiusasema ja rahoitustilanne niin vahvaksi, että laitos kykenee selviytymään talouden ja markkinoiden epäsuotuisista muutoksista, eli että laitoksen ei tarvitse turvautua ennakoimattomiin oikaisuimenpiteisiin tai omaisuuden kiireelliseen myyntiin ryhmän sisäisten vastuiden ylläpitämiseksi.

- (2) Vapautusta hakevan yhteisön ryhmän sisäisten vastuiden merkittävyys: taseen koko, taseen ulkopuoliset velvoitteet ja ehdolliset vakuuksien maksu-, siirto- tai toimitusvelvoitteet.

EKP aikoo varmistaa ennakoivalla arviolla, että ryhmän sisäisiä vastuita koskevan vapautuksen jälkeenkin vähimmäisomavaraisuusaste edelleen mittaa asianmukaisesti "velkaantuneisuutta" vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 93 alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Osana ennakoivaa arviota EKP selvittää (esim. analysoimalla liiketoimintamallia ja pankkisektorin keskittymistä), onko syytä olettaa, että pankin tase ja/tai ryhmän sisäiset vastuut saattaisivat tulevaisuudessa kasvaa, vaikka ne hakemuksen jättämisaikana vaikuttaisivatkin suhteellisen vähäisiltä.

- (3) Ryhmän sisäisten vastuiden huomiotta jättämisen vaikutus vähimmäisomavaraisuusasteen tehokkuuteen riskiperusteisia omien varojen vaatimuksia tukevana varautumisjärjestelyinä.

Tässä arvioinnissa tulisi ottaa huomioon myös, että mikäli vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan ehdot täyttyvät ja vapautus myönnetään (ks. luvun 3 kohta 3 alla), laitoksen ei edellytetä varaavan riskiperusteisten omien varojen vaatimusten nojalla pääomaa ryhmän sisäisiin vastuisiin liittyvien riskien varalle.

- (4) Olisiko vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan 7 kohtaan liittyvän hakemuksen hyväksymisellä suhteettoman suuri negatiivinen vaikutus elvytys- ja kriisintarkkaisuun suunnitelmaan.

Kun unionin lainsäädäntöön on kirjattu vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva minimivaatimus, EKP aikoo arvioida, tarvitaanko nykyisiin periaatteisiin muutoksia.

10. OMAISUUSERIEN JA TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN ARVOSTAMINEN – IFRS-STANDARDIEN KÄYTTÖ VAKAVARAISUUSRAPORTOINNISSA (vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohta)

EKP ei aio yleisesti soveltaa vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat vakavaraisuusraportoinnin yhteydessä vaatia, että luottolaitokset arvostavat omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittävät omat varat kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti myös silloin, kun kansallisesti sovellettava tilinpitojärjestelmä edellyttää kansallisten yleisesti hyväksytyjen tilinpäätösperiaatteiden (n-GAAP) käyttöä (ks. myös vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 1 kohta). Pankit voivat siis edelleen käyttää vakavaraisuusraportoinnissa kansallisia yleisesti hyväksytyjä tilinpäätösperiaatteita.

EKP aikoo kuitenkin myöntää hakemusten perusteella luvan kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttöön vakavaraisuusraportoinnissa (myös silloin, kun kansallisesti sovellettava tilinpitojärjestelmä edellyttää kansallisten yleisesti hyväksytyjen tilinpäätösperiaatteiden käyttöä) vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tätä varten EKP edellyttää seuraavaa:

- (1) Hakemuksen tekevät kaikkien niiden pankkiryhmän yhteisöjen lailliset edustajat, jotka aikovat käyttää kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja vakavaraisuusraportoinnissa, jos hakemus hyväksytään.
- (2) Kaikki samaan pankkiryhmään kuuluvat tiedonantajayhteisöt soveltavat vakavaraisuusraportoinnissa samoja tilinpäätösstandardeja, jotta tilinpitokäytännöt ovat yhtenäiset niin samassa jäsenvaltiossa kuin eri jäsenvaltioissakin toimivien tytäryhtiöiden välillä. Tässä yhteydessä pankkiryhmällä tarkoitetaan kaikkia niitä pankkiryhmään kuuluvia merkittäviä valvottavia yhteisöjä, jotka on määritetty hakijayhteisöihin sovellettavassa merkittävyttä koskevassa päätöksessä.
- (3) Ulkopuolisen tilintarkastajan on lausunnossaan vahvistettava, että laitos noudattaa hakemuksen hyväksynnän jälkeisessä IFRS-standardien mukaisten tietojen raportoinnissa Euroopan komission hyväksymiä IFRS-standardeja. Lausunto sekä tilintarkastajan vahvistamat tilinpäätöstiedot on toimitettava EKP:lle vuosittain.

Saatuun EKP:ltä ilmoituksen hakemuksen hyväksymisestä luottolaitos voi käyttää pysyvästi IFRS-tilinpäätösstandardeja kaikessa lakisäätteisessä vakavaraisuusraportoinnissa.

EKP voi tarpeen mukaan harkita myös tapauskohtaista siirtymäaikaa, jonka kuluessa yllä mainitut ehdot tulee täyttää täysimääräisinä.

Luku 3

Ydinpääomavaatimukset (CET 3)

3. RISKIPAINOTETTUIJEN VASTUUERIEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN – RYHMÄN SISÄISET VASTUUT (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohta)

EKP:n kanta on, että luottolaitokselle voidaan erillisestä hakemuksesta antaa tapauskohtaisen harkinnan perusteella lupa olla soveltamatta vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 1 kohtaa. Kuten 113 artiklan 6 kohdan a alakohdassa säädetään, luottolaitoksen vastapuolen on tällöin oltava toinen luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia. Lisäksi vastapuolen on oltava sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin luvanhakijalaitos (113 artiklan 6 kohdan d alakohta).

EKP tarkastelee arvioinnissa seuraavia seikkoja.

- (4) Arvioidessaan sitä, täyttykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan b alakohdassa säädetty vaatimus vastapuolen kuulumisesta kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin luvanhakijalaitos, EKP aikoo ottaa huomioon, sisältyvätkö arvioitavat yhteisöt vakavaraisuusasetuksen 18 artiklassa säädetyn varovaisuusperiaatteen mukaisten konsolidoinnin menetelmien perusteella kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa.
- (5) Arvioidessaan sitä, täyttykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus samojen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen soveltamisesta vastapuoleen kuin luvanhakijalaitokseen, EKP aikoo ottaa huomioon, täyttyvätkö seuraavat ehdot:
 - (i) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen ylin johto on vastuussa riskienhallinnasta, ja riskien mittaamiseen sovellettavia menetelmiä arvioidaan säännöllisesti.
 - (ii) Organisaation sisäinen viestintä on säännöllistä ja avointa, jotta ylin hallintoelin, ylin johto, liiketoiminta-alueet, riskienhallintatoiminto ja muut valvontatoiminnot voivat jakaa riskien mittaamiseen, analysointiin ja valvontaan liittyviä tietoja.
 - (iii) Organisaation sisäiset menettelyt ja tietojärjestelmät ovat johdonmukaisia ja toimivat luotettavasti koko konsolidointiryhmässä, niin että kaikki riskien lähteet voidaan tunnistaa ja riskejä voidaan mitata ja valvoa konsolidoidulla tasolla ja tarvittavassa määrin myös yksittäisen yhteisön, liiketoimintayksikön ja salkun tasolla.
 - (iv) Keskeisiä riskejä koskevat tiedot raportoidaan säännöllisesti emoyrityksen riskienhallintatoiminnolle, jotta ryhmän kaikkien asianosaisten yhteisöjen riskejä voidaan arvioida, mitata ja valvoa keskitetysti asianmukaisella tavalla.

- (6) Arvioidessaan sitä, täyttykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan e alakohdassa säädetty vaatimus siitä, että omien varojen nopealle siirrolle tai velkojen maksamiselle vastapuolelta luvanhakijalaitokselle ei ole vallitsevaa tai ennakoitavissa olevaa olennaista, käytännöllistä tai oikeudellista estettä⁵, EKP aikoo ottaa huomioon, täyttyvätkö seuraavat ehdot:
- (i) Ryhmän omistusrakenne ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtoa tai velkojen maksamista.
 - (ii) Luvanhakijalaitoksen ja sen vastapuolen väliseen omien varojen siirtoon liittyvä muodollinen päätöksentekoprosessi mahdollistaa nopeat siirrot.
 - (iii) Luvanhakijalaitoksen ja vastapuolen yhtiöjärjestykseen, mahdolliseen osakkeenomistajien sopimukseen tai muihin tiedossa oleviin sopimuksiin ei sisälly ehtoja, jotka saattaisivat estää omien varojen siirron tai velkojen maksamisen vastapuolelta luvanhakijalaitokselle.
 - (iv) Aiemmin ei ole esiintynyt vakavia yrityksen johtoon tai hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään liittyviä ongelmia, jotka saattaisivat haitata nopeaa omien varojen siirtoa tai velkojen maksamista.
 - (v) Kolmannet osapuolet⁶ eivät pysty käyttämään määräysvaltaa omien varojen nopean siirron tai velkojen maksamisen suhteen tai estämään varojen siirtoa tai velkojen maksamista.
 - (vi) COREP-varavaraisuusraportointiin kuuluva lomake C06.02 ("Ryhmittymän vakavaraisuus") (ks. komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) No 680/2014 liite I⁷), jonka tarkoitus on antaa kokonaisnäkemys riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmässä, ei osoita, että estettä olisi.

- **113 artiklan 6 kohdan mukaisiin lupapäätöksiin liittyvä dokumentaatio**

Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaista lupaa koskevan hakemuksen arviointia varten luvanhakijalaitoksen on toimitettava seuraavat asiakirjat, jos niitä ei ole aiemmin toimitettu EKP:lle muiden asetusten, päätösten tai vaatimusten nojalla:

- (i) ajantasainen organisaatiokaavio ryhmän yhteisöistä, jotka kuuluvat kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään samassa jäsenvaltiossa, yksittäisten yhteisöjen asema vakavaraisuusvalvonnan näkökulmasta (luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, oheispalveluyritys) sekä luettelo yhteisöistä, jotka aikovat soveltaa vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohtaa

⁵ Kansallisesta yrityslainsäädännöstä johtuvia rajoituksia lukuun ottamatta.

⁶ Kolmas osapuoli on mikä tahansa muu osapuoli kuin emoyritys, tytäryhtiöt, niiden päätöksentekuelimet tai niiden osakkeenomistajat.

⁷ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyviä raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

- (ii) kuvaus riskienhallintaperiaatteista ja -mittareista sekä niiden keskitetystä määrittelystä ja soveltamisesta
- (iii) ryhmätason riskinhallintajärjestelyjen mahdollinen sopimusperusta sekä täydentävät asiakirjat, esimerkiksi ryhmä yhteisöjen luottoriskiä, markkinariskiä, likviditeettiriskiä ja operatiivista riskiä koskevat periaatteet
- (iv) kuvaus emoyrityksen mahdollisuuksista panna täytäntöön ryhmätason riskienhallinta
- (v) kuvaus mekanismeista, jolla varmistetaan omien varojen nopea siirto ja velkojen takaisinmaksu, jos jokin ryhmän yhteisö joutuu taloudellisiin vaikeuksiin
- (vi) ylimmän hallintoelimen hyväksymä saatekirje, jossa on sovellettavan lainsäädännön mukainen emoyrityksen laillisen edustajan allekirjoitus sekä vakuutus siitä, että merkittävä valvottava luottolaitos täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdassa määrättyt ehdot ryhmätasolla
- (vii) riippumattoman kolmannen osapuolen tai yhteisön sisäisen lakiosaston antama ja emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä oikeudellinen lausunto, jossa vakuutetaan, että varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle ei ole sovellettavasta lainsäädännöstä (verolainsäädäntö mukaan lukien) tai sääntelystä taikka oikeudellisesti sitovista sopimuksista johtuvia esteitä kansallisessa yhtiölainsäädännössä määrättyjä rajoituksia lukuun ottamatta
- (viii) vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan soveltamislupaa hakevien emoyrityksen ja ryhmän yhteisöjen ylimpien hallintoelimen hyväksymä ja laillisten edustajien allekirjoittama lausunto siitä, että varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle ei ole käytännöllisiä esteitä.

Luku 5

Maksuvalmius

4. LUOTTOLUOKITUKSEN HEIKKENEMISESTÄ TAI YLIMÄÄRÄISISTÄ VAKUUSTARPEISTA JOHTUVA LISÄULOSVIRTAUS (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 30 artiklan 2 kohta)

EKP aikoo arvioida luottolaitosten ilmoittaman likviditeetin lisäulosvirtauksen merkittävyyden tapauksissa, joissa tehtyjen sopimusten ehdot johtavat 30 päivän kuluessa luottolaitoksen luottoluokituksen heikentymisestä kolmella pykälällä likviditeetin lisäulosvirtauksiin tai ylimääriisiin vakuustarpeisiin.

Jos luottolaitoksella ei ole ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, sen tulee ilmoittaa vaikutus, joka ulosvirtauksiin aiheutuisi sellaisesta luottokelpoisuuden olennaisesta heikkenemisestä, joka vastaa luottoluokituksen

heikkenemistä kolmella pykälällä. Yhteinen valvontaryhmä arvioi vaikutuksen määrittämisen tapauskohtaisesti kunkin sopimusehdon erityispiirteiden mukaan.

Tähänastisesta lakisääteisestä raportoinnista saatujen tietojen perusteella EKP:n yleinen kanta on, että luottolaitosten ilmoittamista ulosvirtauksista merkittäviksi katsottaisiin ne, joiden osuus laitoksen bruttoulosvirtauksesta on vähintään 1 % (mukaan lukien edellä mainitusta luottokelpoisuuden heikkenemisestä johtuvat lisäulosvirtaukset).

Laitosten odotetaan ilmoittavan nämä ulosvirtaukset vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 1 kohdan nojalla EKP:lle toimitettavissa säännöllisissä raporteissa.

EKP aikoo arvioida kynnysarvon (1 % bruttoulosvirtauksista) sopivuuden uudelleen vuoden kuluessa näiden ohjeiden lopullisen version vahvistamisesta, kun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 mukaiset yhdenmukaistetut raportointijärjestelyt on saatettu voimaan.

14. **SISÄÄNVIRTAUSTEN YLÄRAJA** (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohta)

EKP:n tiedossa on, että tietyissä olosuhteissa tämän maksuvalmiusvaatimuksia koskevan vaihtoehdon soveltaminen yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklaan sisältyvän vaihtoehdon kanssa (ks. tämän luvun 5 kohta yllä) saattaisi likviditeetin saajan kannalta tuottaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa säädettyyn vapautukseen verrattavan vaikutuksen (eli jos tapauksessa, jossa näitä vaihtoehtoja sovelletaan yhdessä, vapautuksen saaneen laitoksen maksuvalmiusvaatimus pienenee nolnaan tai lähelle nolaa), vaikka nämä kaksi vapautusta perustuvat eri kriteereihin.

EKP aikoo siis varmistaa, että näiden vaihtoehtojen yhtäaikainen soveltaminen ja niihin liittyvien vapautuksien myöntäminen ei ole ristiriidassa näiden ohjeiden 1 luvun 5 kohdassa määritettyjen periaatteiden kanssa eivätkä estä 8 artiklan mukaisen vapautuksen myöntämistä samoille yhteisöille samalla kattavuudella.

Näiden 33 artiklan 2 kohdassa ja 34 artiklassa säädettyjen vapautusten yhtäaikaisesta soveltamisesta ja niiden vaikutusta vapautuksen myöntämiseen vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan perusteella käsitellään myös alla a alakohdan mukaisten sisäänvirtausten arviointia koskevassa kohdassa.

EKP:n yleinen kanta on, että valvottavalle yhteisölle voidaan myöntää täydellinen tai osittainen vapautus komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 1 kohdassa säädetyn sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta mainitun asetuksen 33 artiklan 2 kohdan nojalla toimitetun lupahakemuksentapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon alla esitetyt kuhunkin vastuutyypin liittyvät seikat.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

- (i) Sisäänvirtaukset, joissa likviditeetin tarjoaja on luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys taikka saman emoyrityksen toinen tytäryritys tai sidoksissa luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Emoyritys määrittää vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan mukaisesti ja tytäryritys 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdan mukaisesti.

Lisäksi molempien yhteisöjen on kuuluttava vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun konsolidoinnin piiriin, paitsi jos ne ovat sidoksissa luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

EKP:n yleisperiaatteena on, että kyseistä vapautusta ei sallita laitoksille, joita ei koske komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 1 kohdassa säädetty sisäänvirtauksiin sovellettava 75 prosentin yläraja. EKP aikoo sallia vapautuksen vain niille laitoksille, joiden nykyisten sisäänvirtausten määrä ylittää 75 % niiden bruttoulosvirtauksista tai joiden sisäänvirtausten määrään voidaan kohtuudella odottaa ylittävän 75 % niiden bruttoulosvirtauksista lähitulevaisuudessa, kun myös maksuvalmiusvaatimuksen mahdollinen vaihtelu otetaan huomioon.

- (1) Kuten edellä mainittiin, EKP aikoo kiinnittää erityistä huomiota tapauksiin, joissa tätä vaihtoehtoa käytetään yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa säädetyn vaihtoehdon kanssa silloin, kun ryhmän sisäisiä luottojärjestelyjä ja likviditeettisopimuksia koskeva etuoikeutettu kohtelu on myönnetty.

Näiden kahden vaihtoehdon samanaikaisen soveltamisen seurauksena likviditeetin saajan maksuvalmiusvaatimukseksi saattaisi tulla nolla. Tällöin vaikutus likviditeetin saajaan saattaisi tietyissä olosuhteissa olla sama kuin vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisella vapautuksella. EKP:n tulee siis varmistaa, että näiden kahden vaihtoehdon samanaikaista soveltamista koskevan hakemuksen hyväksyminen tai erillisen 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen vapautuksen hyväksyminen ei aiheuta ristiriitaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaista vapautusta koskevien hyväksytyjen periaatteiden kanssa, kun kyseessä ovat samat yhteisöt.

Tapauksissa, joissa 8 artiklan mukaisen vapautuksen ehdot eivät täyty laitoksesta tai ryhmästä riippumattomista syistä tai joissa EKP:n näkemyksen mukaan 8 artiklan mukaista vapautusta ei voida myöntää, EKP voi sen sijaan harkintansa mukaan myöntää samanaikaisesti komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa tarkoitetun etuoikeutetun kohtelun ja 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vapautuksen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta.

Kuten edellä mainittiin, komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 34 artiklassa säädettyjä vaihtoehtoja

voidaan soveltaa samanaikaisesti vain, jos se ei aiheuta ristiriitaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaista vapautusta koskevien hyväksytyjen periaatteiden kanssa, kun kyseessä ovat samat yhteisöt.

- (2) Tapauksissa, joissa samoille sisäänvirtauksille haetaan sekä mainitun asetuksen 34 artiklan mukaista poikkeusta että 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista poikkeusta, EKP käyttää johdonmukaisuuden vuoksi käyttämättömistä luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvien sisäänvirtausten arvioinnissa 34 artiklan määräyksiä.
- (3) Jos komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan mukaista vapautusta ei haeta samanaikaisesti mainitun asetuksen 34 artiklan mukaisen etuoikeutetun kohtelun kanssa, EKP ottaa huomioon haetun vapautuksen mahdollisen vaikutuksen laitoksen maksuvalmiusvaatimukseen ja likviditeettipuskuriin sekä sellaisiin ryhmän sisäisiin sisäänvirtauksiin, jotka vapautettaisiin sisäänvirtauksia koskevan ylärajan soveltamisesta. EKP on myös selvillä siitä, että tietyissä olosuhteissa tämän vapautuksen erillisestä myöntämisestä aiheutuva vaikutus sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta vapautettuun laitokseen saattaisi olla sama kuin vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisen vapautuksen vaikutus.

EKP:n näkemyksen mukaan kyseisten sisäänvirtausten olisi siksi täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset, jotta EKP saa riittävän varmuuden siitä, että luvanhakijalaitos voi rahoitusvaikeuksiin joutuessaan turvata likviditeetinsänsä sisäänvirtausten avulla.

- (i) Sisäänvirtausten käyttöönottoa ei ole rajoitettu sopimusehtoihin sisältyvillä erityisillä vaatimuksilla.
- (ii) Sisäänvirtausten tarjoajana toimivalla ryhmän sisäisellä vastapuolella ei ole säännöksiin perustuvaa mahdollisuutta vetäytyä sopimusvelvoitteistaan tai asettaa lisäehtoja.
- (iii) Sisäänvirtausta koskevia sopimusehtoja ei voida muuttaa olennaisesti ilman EKP:n etukäteishyväksyntää. Etukäteishyväksyntää ei tarvita sopimusten pidentämiselle tai uusimiselle, jos itse sopimusehtoja ei muuteta. Sopimusten pidentämisestä tai uusimisesta on kuitenkin ilmoitettava EKP:lle.
- (iv) Ryhmän sisäinen vastapuoli soveltaa sisäänvirtauksiin nähden symmetristä tai varovaisempaa ulosvirtausastetta oman maksuvalmiusvaatimuksensa laskennassa. Erityisesti jos ryhmän sisäisiä talletuksia vastaanottava laitos soveltaa 100 prosentin sisäänvirtausastetta, vapautusta hakevan yhteisön tulee osoittaa, että ryhmän sisäinen vastapuoli ei kohtele talletusta toiminnallisena talletuksena (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklan määritelmän mukaan).
- (v) Luvanhakijayhteisö pystyy osoittamaan, että sisäänvirtaukset on asianmukaisesti otettu huomioon ryhmän sisäisen vastapuolen

vararahoitus suunnitelmassa tai, milloin vastapuolella ei ole vararahoitus suunnitelmaa, luvan hakijayhteisön vararahoitus suunnitelmassa.

- (vi) Vapautusta hakevan yhteisön tulee lisäksi osoittaa vaihtoehtoisella suunnitelmalla, miten se aikoo täyttää täysimääräiset maksuvalmiusvaatimuksensa vuonna 2018, jos vapautusta ei myönnetä.
- (vii) Luvan hakijayhteisön tulee pystyä osoittamaan, että ryhmän sisäinen vastapuoli on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa vähintään vuoden ajan mahdollisten kansallisten likviditeettivaatimusten ohella. Vaihtoehtoisesti jos maksuvalmiusvaatimusten täyttämistä ei ole käytettävissä aiempia raportointitietoja tai jos määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ei ole käytössä, maksuvalmiusasema voidaan katsoa vakaaksi, jos valvojan arviointiprosessissa on todettu molempien laitosten likviditeetin hallinnan olevan hyvälaatuista.
- (viii) Vapautusta hakevan yhteisön tulisi valvoa sisäisen vastapuolen maksuvalmiusasemaa säännöllisin väliajoin ja osoittaa, että se myös sallii sisäisen vastapuolen valvoa omaa maksuvalmiusasemaansa säännöllisesti. Vaihtoehtoisesti vapautusta hakevan yhteisön tulisi osoittaa, millä tavoin se saa käyttöönsä asianmukaiset tiedot ryhmän sisäisen vastapuolen maksuvalmiusasemasta – esimerkiksi yhteisten päivittäisten likviditeettiraporttien kautta.
- (ix) Vapautusta hakevan yhteisön tulisi ottaa myönnetyn vapautuksen vaikutus huomioon riskienhallintajärjestelmissään vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklan kannalta. Lisäksi sen tulisi kyetä valvomaan, miten vapautuksen mahdollinen peruminen vaikuttaisi laitoksen likviditeettiriskiin ja maksuvalmiusvaatimukseen.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

On syytä muistaa, että laitosten suojajärjestelmään kuuluville laitoksille tämän vapautuksen vaikutus saattaa tietyissä olosuhteissa olla käytännössä sama kuin vaikutus, joka laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla talletusyhteisöllä (tallettajalle) aiheutuu talletuksen kohtelusta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tason 1 likvideinä varoina. Vaikka 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen kohtelu koskeekin maksuvalmiusvaatimuksen suhdeluvun osoittajaa, 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen sisäänvirtausten ylärajan koskevan vapautuksen myöntäminen talletuksen osalta saisi suhdeluvun nimittäjän pieneneväksi samassa suhteessa, kun ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset kompensoivat toisensa. Vaikutus olisi siten lopulta sama kuin jos kyseinen talletus määritettäisiin kokonaan korkean luottoluokan likvideiksi varoiksi, jolloin suhdeluvun osoittaja kasvaa.

Oletetaan esimerkiksi, että laitoksella on likvidien varojen kokonaismäärä (X), ulosvirtausten kokonaismäärä (Z) sekä sisäänvirtausten kokonaismäärä (A) ja siihen sisältyvä laitosten suojajärjestelmään kuuluvien muiden vastapuolten säilyttämä talletus (B).

Perusskenaariossa (ei vapautusta, komission delegoidun asetuksen 16 artiklaa ei sovelleta) laitoksen maksuvalmiusvaatimus (LCR) voidaan esittää seuraavasti:

$$LCR = X / (Z - \text{MIN}(A; 0,75Z))$$

Olettaen, että maksuvalmiusvaatimus on 100 %, se voidaan esittää myös seuraavasti:

$$X = Z - \text{MIN}(A; 0,75Z)$$

Toisessa skenaariossa oletetaan, että laitosten suojausjärjestelmään kuuluvalle vastapuolelle tehty talletus sisältyy likvideihin kokonaisvaroihin (komission delegoidun asetuksen 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti).

Maksuvalmiusvaatimus (LCR) voidaan esittää seuraavasti:

$$LCR = (X + Y) / (Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z))$$

Olettaen, että maksuvalmiusvaatimus on 100 %, se voidaan esittää myös seuraavasti:

$$X + Y = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z)$$

Kolmannessa skenaariossa oletetaan, että laitosten suojausjärjestelmään kuuluvalle vastapuolelle tehty talletus on vapautettu sisäänvirtausten 75 prosentin ylärajan soveltamisesta (komission delegoidun asetuksen 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti). Maksuvalmiusvaatimus (LCR) voidaan esittää seuraavasti:

$$LCR = X / (Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z) - Y)$$

Olettaen, että maksuvalmiusvaatimus on 100 %, se voidaan esittää myös seuraavasti:

$$X = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z) - Y; \text{ tai seuraavasti:}$$

$$X + Y = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z), \text{ joka vastaa toista skenaariota.}$$

EKP:n kanta on näin ollen, että vapautusta sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ei tulisi myöntää sellaisten laitosten suojajärjestelmiin kuuluvien yhteisöjen tekemille talletuksille, jotka täyttävät vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukaisen kohtelun ehdot (ks. tämän oppaan ... luvun kohta) ja kaikki komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen kohtelun ehdot.

Tällöin luottolaitoksia kehoitetaan hakemaan suoraan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyä kohtelua maksuvalmiusvaatimuksen määrittämiseksi.

Muihin talletuksiin, jotka eivät täytä 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan ehtoja, voidaan soveltaa vapautusta ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

- (1) Jos talletuksen vastaanottava yhteisö on kansallisen lainsäädännön tai laitosten suojajärjestelmiä koskevien oikeudellisesti sitovien säännösten mukaan velvoitettu pitämään talletukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa määritellyissä tason 1 varoissa tai sijoittamaan talletukset näihin varoihin.

tai

- (2) Jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- (i) Sisäänvirtausten käyttöönottoa ei ole rajoitettu sopimusehtoihin sisältyvillä erityisillä vaatimuksilla.
- (ii) Laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla vastapuolella ei ole säännöksiin perustuvaa mahdollisuutta jättää sopimusvelvoitteitaan täyttämättä tai asettaa talletuksen nostamiselle lisäehtoja.
- (iii) Talletukseen liittyviä sopimusehtoja ei voida muuttaa olennaisesti ilman EKP:n etukäteishyväksyntää.
- (iv) Laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli soveltaa sisäänvirtauksiin nähden symmetristä tai varovaisempaa ulosvirtausastetta oman maksuvalmiusvaatimuksensa laskennassa. Erityisesti jos talletuksia vastaanottava laitos soveltaa 100 prosentin sisäänvirtausastetta, vapautusta hakevan yhteisön tulee osoittaa, että laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli ei kohtele talletusta toiminnallisena talletuksena (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklan määritelmän mukaan).
- (v) Vapautusta hakeva yhteisö pystyy osoittamaan, että sisäänvirtaukset on asianmukaisesti otettu huomioon laitosten suojajärjestelmään kuuluvan vastapuolen vararahoitussuunnitelmassa.
- (vi) Vapautusta hakevan yhteisön tulee osoittaa vaihtoehtoisella suunnitelmalla, miten se aikoo täyttää täysimääräiset maksuvalmiusvaatimuksensa vuonna 2018, jos vapautusta ei myönnetä.
- (vii) Vapautusta hakevan yhteisön tulee pystyä osoittamaan, että laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa vähintään vuoden ajan mahdollisten kansallisten likvideettivaatimusten ohella. Vaihtoehtoisesti jos maksuvalmiusvaatimusten täyttämisestä ei ole käytettävissä aiempia raportointitietoja tai jos määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ei ole käytössä, maksuvalmiusasema voidaan katsoa vakaaksi, jos valvojan arviointiprosessissa on todettu molempien laitosten likvideetin hallinnan olevan hyvälaatuista.

- (viii) Laitosten suojajärjestelmä valvoo ja arvioi likviditeettiriskiä vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien avulla riittävästi ja ilmoittaa arvioinnin tulokset suojajärjestelmään kuuluville yhteisöille.
- (ix) Vapautusta hakevan yhteisön tulisi ottaa myönnetyn vapautuksen vaikutus huomioon riskienhallintajärjestelmissään ja valvoa vapautuksen mahdollisen perumisen vaikutusta laitoksen likviditeettiriskiä ja maksuvalmiusvaatimukseen.

Lisäksi toisessa ylärajaa koskevan vapautuksen ehdot täyttävässä talletusluokassa sanamuoto ”muut yhteisöryhmään sisältyvät luottolaitokset, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdassa säädettyä kohtelua” merkitsee vapautuksen ehtona olevan, että vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdassa mainitut ehdot on täytetty ja vapautus ryhmän sisäisiä vastuita koskevista riskiperusteisista omien varojen vaatimuksista on myönnetty. Niinpä yhteisöille, jotka vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan nojalla on jätetty varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle, ei tulisi sallia sisäänvirtausten ylärajaa koskevaa vapautusta, jos 113 artiklan 6 kohdan mukaista vapautusta ei voida myöntää. Tästä seuraa, että myöskään komission delegoidun asetuksen 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista vapautusta sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ei sallita.

Tällaisessa tapauksessa muihin ryhmän sisäisiin talletuksiin voitaisiin soveltaa vapautusta vain, jos luottolaitosten ryhmiin sovellettavien kansallisen lainsäädännön tai muiden oikeudellisesti sitovien säännösten mukaan talletuksen vastaanottava yhteisö on velvoitettu pitämään talletukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa määritellyssä tason 1 likvideissä varoissa tai sijoittamaan talletukset näihin varoihin.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

EKP:n kanta on, että sisäänvirtaukset, joihin jo sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklassa tarkoitettua etuoikeutettua kohtelua, tulisi vapauttaa myös komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 1 kohdassa määritetystä ylärajasta.

Harkitessaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 31 artiklan 9 kohdan toisessa kappaleessa tarkoitettuja sisäänvirtauksia koskevaa vapautusta EKP aikoo arvioida sisäänvirtauksia 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen edistämislainan kannalta sekä ottaa huomioon 26 artiklassa määritetyt kriteerit sekä tämän luvun 13 kohdassa esitetyt vaatimukset.

Luku 9

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät sekä vakavaraisuusvalvonta

9.3 YLIMMÄN HALLINTOELIMEN PUHEENJOHTAJAN JA LAITOKSEN PÄÄJOHTAJAN TEHTÄVIEN SAMANAIKAINEN HOITAMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 88 artiklan 1 kohdan e alakohta)

EKP katsoo, että luottolaitosten tulee selkeästi eriyttää toimivan ja valvovan johdon toiminnot ja että ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan ja laitoksen pääjohtajan tehtävien tulee pääsääntöisesti olla eri henkilöiden vastuulla. Hyvä hallintotapa edellyttää kummankin toiminnon toteuttamista niiden tehtävien ja tilivelvollisuusvaatimusten mukaisesti. Yrityksen toimintaa valvovan ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan tehtävät ja tilivelvollisuusvaatimukset ovat erilaiset kuin yrityksen toimintaa hallinnoivan pääjohtajan.

Lisäksi pankkien hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevien Baselin pankkivalvontakomitean ohjeiden (Corporate governance principles for banks, heinäkuu 2015) kohdassa 62 suositellaan, että keskinäisen valvonnan edistämiseksi hallituksen puheenjohtajan tulisi olla riippumaton tai toimivaan johtoon osallistumaton hallituksen jäsen. Jos tietyn maan lainsäädännössä hallituksen puheenjohtajalle sallitaan myös toimivan johdon tehtäviä, pankilla tulee olla käytössä menettelyjä, joilla minimoidaan tilanteesta keskinäiselle valvonnalle mahdollisesti aiheutuvaa haittaa. Tällaisia menettelyjä voivat olla esimerkiksi hallituksen johtavan jäsenen tai johtavan riippumattoman jäsenen nimittäminen sekä toimivaan johtoon osallistumattomien hallituksen jäsenten määrän lisääminen.

Lupa toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistämiseen tulisi siis myöntää vain poikkeustapauksissa ja vain korjaavien menettelyjen ollessa käytössä, jotta yhdistäminen ei vaaranna toimintoihin sisältyvien velvollisuuksien ja tilivelvollisuusvaatimusten täyttämistä. Arvioidessaan toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistämistä koskevia hakemuksia EKP aikoo ottaa huomioon yllä mainitut Baselin pankkivalvontakomitean periaatteet sekä Euroopan pankkiviranomaisen sisäisen hallinnon järjestämistä koskevat ohjeet (GL 44), joiden suosituksen mukaisesti "laitoksella on oltava käytössä toimenpiteitä, joilla minimoidaan tästä keskinäiselle valvonnalle aiheutuvat haitat", jos toimivan ja valvovan johdon toimitoja ei ole eriytetty.

Lisäksi EKP katsoo, että lupa tulisi myöntää vain sille jaksolle, jonka ajan vakavaraisuusdirektiivin 88 artiklan 1 kohdan e alakohdan edellyttämien perusteluina esitetyt olosuhteet jatkuvat. Kuuden kuukauden kuluttua EKP:n päätöksestä, jolla toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistäminen hyväksytään, luottolaitoksen tulisi arvioida, jatkuvatko perusteluina esitetyt olosuhteet edelleen, ja tiedottaa asiasta EKP:lle. EKP voi peruuttaa luvan, mikäli se arvioinnin perusteella katsoo, että poikkeusolosuhteet eivät enää jatku.

Lupahakemusta käsitellessään EKP ottaa huomioon seuraavat tekijät:

- (1) perustelut olosuhteiden poikkeuksellisuudelle (tässä kohden perusteluksi ei riitä se, että toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistäminen on sallittu kansallisessa lainsäädännössä)
- (2) vaikutus luottolaitoksen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän mukaiseen keskinäiseen arviointiin sekä keinot, joilla kyseistä vaikutusta lievennetään, kun otetaan huomioon seuraavat tekijät:
 - (a) toiminnan laajuus, luonne, monimutkaisuus ja vaihtelevuus; hallinnointijärjestelmän erityispiirteet sovellettavan yhtiölain tai laitoksen yhtiöjärjestyksen kannalta; sekä miten ne edistävät tai estävät toimivan ja valvovan johdon toimintojen eriyttämistä;
 - (b) mahdollisen rajat ylittävän toiminnan laajuus;
 - (c) osakkeenomistajien määrä, laatu ja luonne: yleisperiaatteena on, että monipuolinen omistajarakenne tai listautuminen säännellyillä markkinoilla ei tue kyseisen luvan myöntämistä, kun taas hallituksen puheenjohtajan ja pääjohtajan tehtävät täysin eriyttäneen ja tytäryhtiötä tarkasti valvovan emoyrityksen sataprosenttinen määräysvalta yhteisöön saattaa tukea luvan myöntämistä.

On selkeästi luottolaitoksen vastuulla osoittaa EKP:lle, että laitoksella on käytössä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaiset tehokkaat toimenpiteet, joilla minimoidaan luottolaitoksen keskinäiselle valvonnalle mahdollisesti aiheutuvat haitat.

EKP tekee parhaillaan yhteistyötä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa yllä mainittujen tekijöiden täsmentämiseksi vakavaraisuusdirektiivin 88 artiklan kansallisten täytäntöönpanosäädösten nojalla tehtyjen hakemusten arvioinnissa.

9.7 KESKUSLAITOKSEEN PYSYVÄSTI LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVA SISÄISEN PÄÄOMAN RIITTÄVYYDEN ARVIOINTIPROSESSI (vakavaraisuusdirektiivin 108 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusdirektiivin 108 artiklan 1 kohdan toisessa kappaleessa annetaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus vapauttaa vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa määritetyt luottolaitokset (keskuslaitos ja siihen liittyneet laitokset) ICAAP-vaatimusten noudattamisesta yksittäisen laitoksen tasolla.

EKP katsoo, että tällainen vapautus voidaan myöntää tapauksissa, joissa kyseiselle luottolaitokselle on jo myönnetty vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukainen pääomaa koskeva vapautus. Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukaisen pääomaa koskevan vapautuksen ehtoja on käsitelty 1 luvun 7 kohdassa.